

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: V mysli

Student: Kateřina Smrčková

Vedoucí práce: MgA. Petra Vlachynská, Ph.D.

Fakulta umění a architektury TUL

Katedra umění

2021 - 2022 Letní semestr

Volba tématu psychického onemocnění jako je sociální fobie klade na umělce specifické nároky. Vyžaduje značnou orientaci v tématu, sebereflexi a míru racionalizace daného problému. Respektive člověk, který prožívá akutní stav úzkosti, nemůže hovořit o akutní úzkosti. To je možné až s jistým odstupem, poté, co má jedinec možnost danou zkušenost nahlédnout, analyzovat a jinak zpracovat. To klade na uměleckou osobnost značné nároky.

Kateřina si zvolila téma sociální fobie, se kterou má dlouholetou zkušenost a se kterou má zkušenost v menší či větší míře snad téměř každý člověk. V průběhu semestru se věnovala práci z mnoha úhlů pohledu. Experimentovala s fotografií, sochou, projekcí na sochu, kolážemi i videem. Výstupy z tohoto procesu, přestože je nelze považovat za finální umělecké dílo, jsou svěžím vhledem do problému s výrazným autorským rukopisem. Oceňuji hravost se kterou se Kateřina přibližovala k tématu opakovaně a kterou představuje i v dokumentaci k praktické části v textové části.

Pro finální prezentaci nakonec zvolila videoinstalaci – projekci do kostky o hraně dva metry. Ta vytváří uzavřený prostor, jež je metaforou mysli. Zde vidíme na jednotlivých plochách projekci očí, jež v nepravidelném rytmu pohybu sledují vnitřek krychle a potenciálně mohou v divákovi, který je uvnitř vyvolat stav, který se podobá tomu, jež zažívá člověk se sociální fobií. Zároveň se jedná o vyjádření poměrně obecné myšlenky, že sociální fobie je naší vlastní projekcí, my sami si ji vytváříme svou představou o tom, jak nás vnímají ostatní lidé aniž bychom tyto podvědomé představy korigovali znalostmi či obrannými strategiemi.

Na tuto úvahu můžeme nahlížet kriticky nebo se s ní ztotožnit. Co mi v dané instalaci chybí je hlubší ponor do vnitřní zkušenosti, jak tato duševní projekce funguje, jak jsou oči uspořádány. Určitě je skvělý posun od statické projekce k videu, ale znovu se nabízí otázka, proč autorka zvolila tento rytmus, provází ji oči neustále? Mohou někdy zmizet? Spějí tím k závěru, že rozhodnutí o finální podobě práce byla přijímána trošku automaticky bez promýšlení možností. Provedení instalace není příliš precizní a ubírá na výsledném dojmu. Volba krychle není zdůvodněná. Může to být kruhový prostor? Nebo segment koule? Naopak oceňuji, že Kateřina dospěla k formě kresebné animace, která téma jakoby nadnáší a přitom mu neubírá na síle. O to více mrzí, že její možnosti Kateřina dále neprozkoumala.

Hodnocení práce navrhuji velmi dobře.

V Praze 9. 6. 2022

Petra Vlachynská